Ч. 265 Четверъ 25 падолиста (7 грудня) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Редакція и Администрація улица Чарнецкого ч. 8.

Письма принимають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Рада державна.

16. Засѣданє Палаты пословъ зъ дня 5 грудня 1893.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ предложило правительство проектъ закона о удѣленю запомоги въ сумѣ 800.000 зр. для краѣвъ коронныхъ. Для Галичины припаде зъ тои сумы найбôльше 200.000 зр., котра то сума есть призначена не лишь для околиць потерпѣвшихъ вôдъ повени, але также и для Гусятина. Для Чехъ припаде зъ тои сумы 500.000 зр.

Пос. Турнгеръ интерпелював міністра скарбу, чи не намѣряє вôнъ пôднести податокъ бѣржевый до высоты 1 зр. вôдъ кождого замкненя.

Палата ухвалила вôдтакъ законъ о краєвôй оборонѣ въ третôмъ читаню. Опôсля розпочали ся нарады надъ справозданємъ комісіѣ промысловои въ справѣ розширеня закона о убезпеченяхъ вôдъ нещасливыхъ выпадкôвъ. Противъ розширеня промавляли послы: Ебенгохъ, Ваґнеръ и Плесъ, за розширенємъ: Гальвіхъ, Левицкій и Ґросъ. Референтъ пос. Найвіртъ доказувавъ, що пôсля нового закона пôвъ міліона людей буде користати зъ обезпеченя вôдъ выпадкôвъ. — Пос. Ебенгохъ протививъ ся головно вчислюваню робôтникôвъ рôльныхъ и лѣсовыхъ до катеґоріѣ убезпеченыхъ. — Пос. Левицкій высказавъ свою радôсть зъ того, що й нове правительство приняло въ свою проґраму переведенє реформъ соціяльныхъ. Соціяльнй реформы суть найпершимъ обовязкомъ кождои сучасной державы. Теперѣшне предложенє може уважати ся лишь яко перший крокъ до розширеня институціѣ обезпеченя вôдъ выпадкôвъ, а незадовго мусить также наступити убезпеченє на выпадокъ старости и нездôбности до працѣ. Бесѣдникъ заявивъ именемъ Кола польского, що оно буде голосувати за мѣстячимъ ся въ проектѣ розширенємъ институціѣ обезпеченя вôдъ выпадкôвъ. Лишь противъ намѣреного правительствомъ втягненя промыслу будôвельного треба заняти вôдпорне становище, бо то значило бы ще бôльше обтяженє и такъ вже дуже обтяженыхъ дрôбныхъ промысловцѣвъ. Навѣть и въ тôмъ обмеженю, въ якôмъ комісія хоче побôчный промыслъ будôвельный зобовязати до обезпеченя вôдъ выпадкôвъ, не можна того приняти. Міністерство справъ внутрѣшныхъ повинно покликати до прибочнои рады обезпеченъ также и робôтникôвъ, для котрыхъ працѣ ту институцію утворено. Особливо теслѣ и бляхарѣ просять о допущенє робôтникôвъ до рады. Кошты заряду институціѣ обезпеченъ вôдъ выпадкôвъ суть занадто высокй. Предсѣдателѣ товариствъ обезпеченъ повиннй працѣ уважати свôй урядъ за почетный, а не казати собѣ выплачувати зъ грошей вдôвъ и сиротъ дієты и кошты подорожѣ.

Репрезентантъ правительства шефъ секціѣ Пляйпартъ заявивъ, що трудно есть заводити институцію обезпеченъ для фаховыхъ товариствъ. Число промысловъ есть въ Австріи сорозмѣрно мале и треба сполучати зъ собою стоячй подальше вôдъ себе промыслы. Также и пôдъ взглядомъ языковымъ стрѣчае ся не мало трудностей. По сѣмъ выбрано ще ґенеральныхъ бесѣдникôвъ Морсея противъ, а Бернрайтера за предложенємъ и перервано засѣданє.

Слѣдуюче засѣданє вôдбуде ся нинѣ, а вôдтакъ ажь до понедѣлка настане перерва въ працяхъ парляментарныхъ. Зачувати, що на понедѣлковôмъ засѣданю прийдуть на порядокъ дневный розпорядженя выимковй для Праги и околицѣ. Якъ звѣстно вже, ухвалила комісія для сихъ предложенъ поручити Палатѣ ихъ удôбрене, позаякъ зъ актôвъ предложеныхъ правительствомъ показала ся потреба ихъ выданя. Въ комісіи засѣдали также два молодоческй послы, Герольдъ и Пацакъ.

Въ мотивахъ до наведеного повысше предложеня о запомозѣ сказано, що въ Галичинѣ и на Буковинѣ запомоги тй суть призначенй для тыхъ, що потерпѣли вôдъ повени. Въ комісіи буджетовôй вела ся нарада надъ симъ предложенємъ, а послы Пініньскій и Романчукъ домагали ся пôдвысшеня запомоги для Галичины. Коли мін. Бакегемъ пояснивъ, що дальша запомога не есть выключена, комісія ухвалила предложенє.

Коло польске вызначило вчера до комісіѣ для реформы выборчои пословъ Пініньского и Генцля. Опôсля вôдбуло ся довѣрочне засѣданє, на котрôмъ розбирала ся справа становища Кола польского супротивъ славяньскои коаліціѣ и супротивъ клюбу рускою.

Справы краєвй.

(Проектъ заведеня въ нашôмъ краю рôльничо-поправляючои кольоніѣ для малолѣтныхъ и закладу примусовои працѣ для старшихъ вязнѣвъ).

На послѣдной сесіи представивъ Выдѣлъ краєвый Соймови широке справозданє, оперте

---

3)

Кôлька чертъ зъ житя кн. Александра болгарского.

(Исторична згадка — пôсля Г. Реннера, Ад. Коха и др.)

(Дальше).

Якъ вѣвъ ся цѣлый заговôръ, котрый остаточно закôнчивъ ся ворохобнею и вывезенємъ кн. Александра зъ Болгаріѣ въ ночи зъ пятницѣ дня 20 на суботу 21 серпня 1886 р., трудно сказати; справа ся доси ще не зовсѣмъ ясна. Але фактомъ есть, що въ сѣмъ заговорѣ грали головну ролю явнй и тайнй аґенты россійскй, якъ россійскій аташе войсковый Сахаровъ, аґентъ дипльоматичный Богдановъ въ Софіи, россійскій посолъ въ Букарештѣ Хитрово, бувшій россійскій полковникъ Кесяковъ и другй, а зъ болгарскои стороны такй люде якъ митрополитъ Климентій, Цанковъ, та офицеры Бендеревъ, Ґруєвъ и Димитрієвъ. Россійскій аташе войсковый умѣвъ зручно пôдойти молодыхъ и недосвѣдченыхъ а при тôмъ и невдоволеныхъ официрôвъ и наклонити ихъ до заговору. Вôнъ представивъ имъ, що така есть воля царя, щобы князя прогнати зъ Болгаріѣ; колибъ вôдтакъ до болгарскои арміѣ вернули назадъ россійскй офицеры, то якъ тй заговôрники такъ и всѣ другй офицеры, що пôшли бы за ними, одержали бы въ россійскôй арміѣ таке становище, яке мають теперь. Сахарову удало ся тымъ способомъ позыскати Бендерева и Димитрієва а зъ ними ще й 80 другихъ официрôвъ. Бувшій полковникъ россійскій Кесяковъ, властитель „Готелю Болгарія“ въ Софіи, бувъ посередникомъ при выплатѣ грошей. А якъ легко можна було тыхъ людей пôдкупити, можна змѣркувати изъ слôвъ, котрыми пôзнѣйше мавъ вôдозвати ся россійскій посолъ Нелидовъ въ Константинополи: „Прогнанє кн. Александра зъ Болгаріѣ було дуже дешеве, коштувало насъ не богато бôльше якъ 300.000 левôвъ (франкôвъ, значить ся 150.000 зр.). До заговору втягнено тогды довѣрочно также и міністрôвъ Каравелова, Цанкова та міністра войны; они не були тому противнй, лишь казали, що революція теперь не на часѣ. А жаденъ изъ тыхъ дорадникôвъ князя анѣ словомъ не зрадивъ передъ нимъ того, на що заносило ся. Длятого то, коли опôсля кн. Александеръ по прогнаню єго вернувъ бувъ назадъ до Софіѣ, сказавъ бувъ Стамбуловъ тогдѣшному президентови міністрôвъ отверто до очей: „Ты такій плюгавець, що я бы на тебе и не плюнувъ“, а Каравеловъ не мôгъ на то инакше вôдповѣсти, лишь: „Я не можу теперь боронити ся“.

Годить ся при сѣй нагодѣ звернути увагу на одну обставину, бо то рѣчь цѣкава, а именно, чи то, що дѣяло ся пôдъ ту пору въ Болгаріи, дѣяло ся за вѣдомостію и волею офиціяльнои Россіѣ, т. є. царя и єго правительства, чи були то лишь махинаціи т. зв. панслявістôвъ? Що офиціяльна Россія була о всѣмъ, що дѣяло ся, дуже добре поинформована, о тôмъ нема и сумнѣву; але доси ще не поставлено на то доказу, щобы всѣ насильства въ Болгаріи були дѣломъ офиціяльныхъ кругôвъ россійскихъ. Есть загально такій погляд, що все, що робило ся въ Болгаріи, було дѣломъ россійскихъ аґентôвъ, и т. зв. панслявістôвъ, котрй при тôмъ робили добрй интересы и представляли кругамъ офиціяльнымъ все зовсѣмъ инакше, якъ то було на дѣлѣ; зъ другои же стороны офиціяльнй круги дивили ся на всѣ тй махинаціи крôзь пальцѣ, ба навѣть пôддержували ихъ потайкомъ сподѣваючись зъ нихъ користей и для себе. Не вôдъ рѣчи буде также пригадати тй способы, якими вела ся аґитація въ Болгаріи середъ ширшихъ масъ народу и якъ укрывало ся дѣло революціѣ: дѣлу сему мала служити торговля; поменшй аґенты були властителями готелѣвъ, купцями, що торгували виномъ и крамарями. Навѣть товариство пароходнои плавбы по Дунаю кн. Ґаґарина мало служити до пôддержуваня руху революційного.

Вже зъ початкомъ серпня було все пôдготовлене до прогнаня князя. Щобы позбути ся войска изъ Софіѣ, ширено чимъ разъ бôльше поголоску, що Сербы лагодять ся впасти до Болгаріѣ. То було причиною, що майже вся залога софійска пôшла була до Сливницѣ нѣбы то на бôльшй вправы войсковй, а на дѣлѣ зъ причины можливого нападу Сербôвъ. Въ столици оставъ ся бувъ лишь струмскій полкъ, въ котрôмъ командантомъ баталіона бувъ Ґруєвъ, що вже бувъ порозумѣвъ ся зъ Цанковомъ и митрополитомъ Климентієм. Ґруєву удало ся позыскати ще й школу кадетôвъ и такъ вже все було готове до ворохобнѣ.

на датахъ, котрѣ въ инъшихъ провінціяхъ зôбравъ членъ Выдѣлу дръ Даміянъ Савчакъ, въ справѣ заведеня въ нашôмъ краю кольоніѣ рôльничо-поправляючои для малолѣтныхъ хлопцѣвъ. Выдѣлъ краевый жадавъ вôдъ Сойму уповажненя до купна на власнôсть краю маєтку въ середнôй Галичинѣ для заведеня тамъ такои кольоніѣ для 150 хлопцѣвъ. Тому що Соймъ не полагодивъ сего справозданя, Выдѣлъ ухваливъ предложити его знову на найблизшôй сесія, але заразомъ рѣшивъ поробити въ торôчныхъ внесеняхъ основнѣ змѣны въ тôмъ напрямѣ, що крôмъ кольоніѣ для хлопцѣвъ, жадає ще уряджене другого закладу для примусовои працѣ для старшихъ вязнѣвъ.

Выдѣлъ краевый думає, що рôвночасно зъ заведенємъ кольоніѣ для хлопцѣвъ, треба й закладу працѣ для старшихъ вязнѣвъ, бо за тымъ промавляють причины не лише моральнои натуры, але и практичнѣ. Кольонія для хлопцѣвъ може ажь въ будучности бути користна для суспôльности, а закладъ для старшихъ вязнѣвъ може й заразъ давати хосенъ, скоро зважить ся, що замкненємъ у тôмъ закладѣ кôлькохъ сотъ найгôршихъ, непоправныхъ, а до працѣ спосôбныхъ волоцюгъ и дармоѣдôвъ увôльнить ся сейчасъ суспôльнôсть вôдъ того шкôдного и небезпечного елементу, а громады и край вôдъ безнастанныхъ выдаткôвъ зъ причины выдалюваня ихъ шупасомъ до громадъ, до котрыхъ належать.

Отвираючи закладъ и для старшихъ, створить ся рôвночасно — по думцѣ Выдѣлу краєвого — жерело, котрого продукцією господарскою будуть покрывати ся недостачѣ, якѣ пôдъ тымъ взглядомъ може показувати кольонія для хлопцѣвъ; бо по силѣ хлопцѣвъ и зъ причины переважаючого въ такôй кольоніѣ системуы выхованя не можна сподѣвати ся, анѣ ждати такого результату фізичнои працѣ, щобы малолѣтнѣ лише зъ власнои працѣ могли зовсѣмъ удержати ся.

Єсли Соймъ въ попередныхъ ухвалахъ только разôвъ заявивъ ся за системою поправно-карныхъ закладôвъ, опертыхъ на господарствѣ рôльнôмъ, то нинѣ нема инъшои рады, только купити потрѣбну до того землю, а вôдтакъ уже на пôдставѣ мѣсцевыхъ обставинъ выробити пляны и обчислити кошты такъ що до будынкôвъ и ихъ уряджень, якъ и що-до системы господарки. Иде о то, щобы вязнѣ заходомъ заряду поправляли ся морально и могли мати вôдповѣдне, а для закладу найкориснѣйше занятє.

Отже треба купити вôдповѣднѣ два обшары ґрунтôвъ; оденъ зъ нихъ, занимаючій 150 до 200 морґôвъ, призначеный для хлопцѣвъ, мавъ бы лежати менче бôльше въ серединѣ краю; другій для старшихъ, занимаючій 600 до 900 морґôвъ, лежавъ бы у всхôднôй части краю.

Пôсля приближеного обчисленя на купно фôльварку для хлопячои кольоніѣ разомъ зъ будынками, котрѣ треба поставити, ихъ уряядженємъ господарскимъ, потрѣбно 204.000 зр.; а на те саме на кольонію для старшихъ 389.000 зр., отже разомъ 593.000 зр. На ту цѣль має край теперь фондъ поліціѣ краєвои 134.257 зр.; дальше пôсля §. 2. закона зъ 24 мая 1885 ч. 90 Дн. з. д. причиняє ся до коштôвъ такихъ закладôвъ скарбъ державный, що найменче въ пропорціѣ 40 проц. загальныхъ коштôвъ, що може вынести около 237.200 зр.; а решту можна бы сплатити позычкою, затягненою на гіпотеку маєткôвъ, що мало бы ся купити, до половины ихъ вартости. А коли розважити, що та загальна сума 593.000 зр. може що найменьше о 25 проц. знижити ся зъ причины, що уряджене будынкôвъ и господарствъ задля мѣсцевыхъ выгôдъ може менче коштувати; а высокôсть запомоги державнои не можна такожь уважати остаточною (такъ думає Выдѣлъ краєвый); — то можна сподѣвати ся, що на тѣ заклады фондъ краєвый не дасть нѣчого, або мало що.

Опираючи ся на датахъ, зôбраныхъ въ инъшихъ закладахъ, якъ у Студѣнци въ Царствѣ польскôмъ, въ Корнайбурґу, Еденбурґу и Берніѣ моравскôмъ, Выдѣлъ краевый переконаный, що умѣщенѣ въ нашихъ кольоніяхъ засудженѣ, именно повнолѣтнѣ, зъ приходôвъ такого господарства будуть самѣ удержувати ся, такъ, що по добрôмъ вывѣнованю такого закладу въ нормальныхъ обставинахъ не повиненъ фондъ краєвый нѣчого докладати до удержаня его.

Тому Выдѣлъ краевый рѣшивъ жадати вôдъ Сойму уповажненя до закупна на власнôсть краю двохъ гарныхъ маєткôвъ, зъ котрыхъ оденъ призначено бы на кольонію хлопцѣвъ, а другій для старшихъ вязнѣвъ.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь приѣде дня 10 с. м. до Будапешту и перебуде тамъ — якъ доносить Budap. Corr. — через двѣ недѣлѣ.

Є. Вел. Цѣсарь санкціонувавъ законъ ухваленый галицкимъ Соймомъ, доповняючій постановы о знесеню права пропінацыйного.

Въ Палатѣ панôвъ має ся вôдбути ще сего тыждня засѣданє, на котрôмъ мають бути залагодженѣ проектъ закона о краєвôй оборонѣ и други поменшѣ справы.

Результатъ голосованя надъ внесенємъ о призволеню Єзуитамъ вертати назадъ до краю, зробивъ велике враженє въ цѣлôй Нѣмеччинѣ, а праса нѣмецка дає широкій коментарѣ до сеи справы. Борба церковно-політична закôнчила ся остаточно. Звернула загальну увагу та обставина, що пôдчасъ цѣлои дискусіѣ надъ сею справою, не забравъ голосу жаденъ репрезентантъ удѣльныхъ державъ нѣмецкихъ. Правительство такожь не противило ся, хочь ще недавно тому гр. Капрівi бувъ рѣшучо противный допущеню Єзуитôвъ. Фактъ сей поясняють тымъ, що правительство потребує помочи центра для проектôвъ податковыхъ и длятого не хотѣло противити ся справѣ, котра для католикôвъ має такъ дуже велике значѣнє.

Times доносить зъ Парижа, що на пôдставѣ заключеной мѣжь Франціею а Анґліею угоды, має бути на пôвночи вôдъ Сіяму утворена окрема неутральна держава, надъ котрою Хіна обôйме протекторатъ.

Новинки.

Львôвъ дня 6 грудня.

— **Именованя и перенесеня.** Книговодець ґрунтовый въ Жовкви Францъ Ксаверій Пивоцкій перенесеный до Станиславова; такими-жь книговодцями именованѣ Дмитро Береcкій въ Золочевѣ и Володиславъ Малецкій въ Жовквѣ.

— **Стипендія.** Выдѣлъ краевый розписує конкурсъ на одну стипендію въ фонду краєвого, почавши вôдъ першого пôвроку сего року шкôльного, о рôчныхъ 500 зр. для убогихъ ученикôвъ народности польскои або рускои, середныхъ або высшихъ шкôлъ торговельныхъ въ Австріи Подання треба вносити до 15 грудня до Выдѣлу краєвого на руки власти шкôльнои и залучити до него свѣдоцтво хресту, убожества и моральности та свѣдоцтво шкôльне зъ послѣдного пôвроку.

— **Зниженє карты ѣзды на австрійскихъ желѣзницяхъ** одержали державнѣ урядники, и то, урядники першихъ вôсьмохъ ранґъ можуть користуватись зниженою цѣною лишь въ першôй або другôй клясѣ. Урядники девятои, десятои и одинацятои ранґи можуть користати такожь зъ обниженя въ третôй клясѣ. Розпоряджене входить въ житє зъ днемъ 1 го сѣчня 1894 року, и пôсля него будуть платити урядники въ особовыхъ поѣздахъ за першу клясу 2 кр., за другу 1 кр., а за трету 0 9 кр вôдъ кільометра. Въ поспѣшныхъ поѣздахъ буде коштувати перша кляса 3 кр., друга 1·5 кр., а трета 1·2 кр. вôдъ одного кільометра.

Въ ночи зъ дня 20 на 21 серпня около другои годины пустились заговôрники тихцемъ до княжои палаты. Князь занадто бувъ переконаный о прихильности бôльшои части болгарского народу, а особливо болгарскои арміѣ для себе, якъ щобы мôгъ бувъ сподѣвати ся такого нападу, хочь ще въ день передъ тымъ одержавъ бувъ якійсь листъ безъ пôдпису слѣдуючого змѣсту: „Стережѣть ся струмского полку, бо вôнъ хоче васъ напасти сеи ночи въ постели и убити“. Князь прочитавъ сей листъ, але невѣрячи въ правдивôсть остереженя, кинувъ его на бôкъ и навѣть не казавъ завести въ палатѣ надзвычайныхъ мѣръ осторожности. Передъ палатою стояла стôйка, якъ звычайно. Коли заговôрники приступили до вояка передъ палатою, той не хотѣвъ ихъ пустити и они его убили. На дворѣ зробивъ ся неспокôй, котрый пробудивъ брата князя, Францъ Йосифа Батенберґа. Той выбѣгъ на двôръ и розпочавъ зъ заговôрниками голосну розмову. На то пробудивъ ся и самъ князь и выйшовъ на двôръ. Заговôрники зъ разу були налякали ся, але Ґруевъ вôдтакъ приступивъ до князя и сказавъ ему спокôйно, що така єсть воля болгарского народу, щобы вôнъ уступивъ. Князь вернувъ до палаты, а за нимъ вôйшли заговôрники. Ґруевъ приступивъ тутъ до князя и подавъ ему паперъ, на котрôмъ вôнъ мавъ пôдписати готовый вже актъ зреченя ся короны болгарскои. Князь не хотѣвъ зъ разу пôдписати сего акту, але коли Ґруевъ сказавъ ему, що й армія єсть противъ него, а князь черезъ вôкно побачивъ дѣйстно войско доокола палаты, пôдписавъ пôдъ тымъ актомъ свое имя и слова: „Нехай Богъ хоронить Болгарію“.

Князеви позволено вôдтакъ на борзѣ убрати ся, всаджено его на вôзъ межи двохъ офіцирôвъ, на козлѣ посаджено ще одного вояка и такъ пôдъ ескортою вывезено зъ мѣста. Такимъ способомъ повезено зъ нимъ и его брата Францъ Йосифа. Князеви не позволено навѣть взяти зъ собою грошей на дорогу, лишь обѣцяно, що ихъ вышле ему его маршалокъ Менґесъ. Князя повезено до Ломъ-Паланки. Тымчасомъ въ мѣстѣ розôйшовъ ся струмскій полкъ малыми вôддѣлами и обступивъ публичнѣ будынки и домы тыхъ виднѣйшихъ людей, котрыхъ уважано за прихильникôвъ князя Александра.

На другій день досвѣта побачили люде, яка въ мѣстѣ стала ся несподѣванка. Митрополитъ Климентій и Цанковъ утворили чимъ скорше нове правительство. Климентій обнявъ президію, Цанковъ міністерство справедливости, Никифорова мимо его волѣ и вѣдомости зроблено міністромъ войны. Митрополитъ вôдслуживъ рано молебень и нове правительство поспѣшило чимъ скорше вôддати поклôнъ россійскому консулеви Богданову. Климентій и Цанковъ вышли зъ Богдановомъ на балькôнъ, а поза ними показавъ ся и Ґруевъ. Передъ консулятомъ зôбрало ся множество народу, а россійскѣ аґенты увихали ся мѣжь нимъ та намавляли его, щобы вôнъ падавъ на колѣна та просивъ царя помилуваня. Климентій ще й благословивъ нарôдъ зъ балькона. По тôмъ всѣмъ выдало нове правительство ще й вôдозву до народу, котра кôнчила ся словами: „Нарôдъ болгарскій може бути переконаный, що царь, защитникъ Болгаріѣ, не выпустить єѣ зъ своеи опѣки“.

Тымчасомъ повезено князя кораблемъ по Дунаю до Россіѣ въ тôй надѣѣ, що ажь тамъ буде ему конець, и въ Реніи выдано его россійскимъ жандармамъ. Але видко, що й самъ царь злякавъ ся такого дѣла, бо приказавъ пустити свого первого брата на волю, лишь не позволивъ ему вертати тою самою дорогою, котрою вôнъ приѣхавъ. Кн. Александеръ поѣхавъ тогды черезъ Пôдволочиска до Львова, де станувъ по полудни дня 27 серпня.

За тôй часъ настала въ Болгаріи нова змѣна. Президентъ собранія Стамболовъ и командантъ румелійского войска Муткуровъ зробили контръ-революцію. Дня 25 серпня зôбравъ Муткуровъ войско въ въ Пловдивѣ и рушивъ зъ нимъ до столицѣ. Характеристичне було то, що румелійскѣ селяне довѣдавшись о тôмъ, що стало ся, збунтовали ся противъ Климентія и его правительства, та станули такожь въ оборонѣ князя. Въ Софіи зроблено заразъ

— **Зелѣзниця Галичь-Островъ.** Сими днями предложило правительство справу новои зелѣзницѣ, що мае получити давнѣ шляхи зелѣзниць Черновецкои и Кароля-Людвика. Сей шляхъ дуже важный, причинить ся значно до пôднесеня и оживленя подôльскихъ сторôнъ. Сею зелѣзницею будуть полученѣ мѣста Бережаны (11·2 кільометрôвъ) и Подгайцѣ (5 8 кільометрôвъ) зъ сѣтею зелѣзниць державнымъ безпосередно, мѣжь тымъ, якъ Рогатинъ (7·2 кільометрôвъ) буде значно до зелѣзницѣ зближеный, а зъ часомъ получить ся зъ нею безпосередно. Шляхъ Галичь-Островъ вынесе 102 кільометры; перейшовши рѣчку Гнилу Липу, звертае ся въ напрямѣ пôвнôчнôмъ на долину Нараева, дотыкае Болшôвця, Скоморохъ, Липицѣ и вôдъ Пôдвысокого звертае ся на пôвнôчный всхôдъ. Дальше, переступаючи Золоту Липу, иде въ напрямѣ мѣсцевости Потуторы. Въ тôмъ мѣсци стане бôльша стація, зъ котрои выйдуть два бôчнѣ шляхи: на пôвнôчь до Бережанъ и на полудневый всхôдъ до Пôдгаець (до однои мѣсцевости 7, до другои 23 кільометры). Вôдъ Потуторъ иде головный шляхъ въ напрямѣ Кривого и Козовои, дотыкаючи мѣсцевостей Слобода, Девисôвъ и Ходачкôвъ, а переступивши Серетъ доходить до Острова, котрый буде также стацією зелѣзницѣ льокальнои Тернопôль-Копичинцѣ. — Бôчный шляхъ Бережаны Пôдгайцѣ пôйде всхôднымъ (лѣвымъ) берегомъ Золотои Липы, дотыкаючи мѣсцевостей Божикôвъ и Заставчикъ. Будова головного шляху розпôчне ся на другій рôкъ, будова поперечницѣ Бережаны Пôдгайцѣ въ роцѣ 1896, другій въ роцѣ 1897. — Коштъ будовы головного шляху обчислено на 8,330.000 зр. (с. е. 81.746 зр. вôдъ 1 кільометра); шляхъ до Бережанъ буде коштувати 385.000 зр. (55.797 зр. вôдъ 1 кільометра), а шляхъ до Пôдгаець 1,385 000 зр. (59.188 зр. вôдъ 1 кільометра). Для розпочатя будовы вставляе правительство въ буджетъ на рôкъ 1894 першу рату въ высотѣ 3,500 000 зр.

— **„Наталка Полтавка“ на сценѣ въ Парижи.** Украиньска трупа драматична Деркача переѣздила сими днями черезъ Галичину до Парижа, щобы тамъ передъ французскою публикою дати рядъ представленъ. На перше представлене, котре, якъ довѣдались вôдъ артиста згаданои трупы п Григорія Алекс. Степняка, вôдбуде ся завтра въ четверъ 7-мого грудня, призначена наша, вѣчно свѣжа „Наталка Полтавка“. Цѣкаво буде знати, якъ вôднесе ся выбаглива французска публика до мельодійныхъ звукôвъ украиньскои пѣснѣ и слова.

— **Наймлене убійство.** Въ однôмъ селѣ въ Перемысчинѣ стала ся була въ весною сего року така подѣя. Тамъ жила молода селянка Клявдія Бахаевичь зъ престаркуватымъ вже чоловѣкомъ. Цѣле село знало, що Клявдія водить ся зъ молодымъ селяниномъ Николаемъ Пискоремъ. Знавъ о тôмъ и чоловѣкъ Клявдіѣ, але не казавъ на то нѣчого, лишь вôдъ часу до часу выбивъ жѣнку и на тôмъ все кôнчило ся. Клявдія порадилась зъ Николаемъ и обое постановили старого убити та найшли до того молодого паробка Ивана Кохановича, котрый и приставъ на то, скоро они дадуть ему 150 зр и — теля. Вôдтакъ всѣ трое намовили старого, щобы вôнъ пошовъ зъ ними за границю перепачковувати тютюнъ. Жѣнка ще умовилась зъ паробкомъ Иваномъ, що коли она заспѣвае, то буде знакъ, щобы вôнъ старого убивъ. Станули отже въ якôмсь лѣсѣ спочивати. Клявдія дала чоловѣкови горѣвки, а той пôдпивши собѣ, положивъ ся на землю. Жѣнка тогды заспѣвала, Иванъ стрѣливъ до старого, але хибивъ, а той схопивъ ся и ставъ утѣкати. Жѣнка здогонила чоловѣка, а що не могла сама дати ему рады, закликала Ивана на помôчь. Старый боронивъ ся зъ цѣлои силы и поваливъ ихъ на землю. Тогды добувъ Иванъ довгій и острый пильникъ и пхнувъ нимъ старого въ живôтъ. Ажь тогды поваливъ ся старый на землю а жѣнка прискочила до него и стала его душити та душила доти, доки не задушила. Жандармерія удало ся опôсля выслѣдити убійникôвъ а судъ перемыскій засудивъ Клявдію и Ивана на кару смерти черезъ повѣшене а Николу Пискоря на 8 лѣтъ криміналу. Обое засуджені на кару смерти внесли жалобу неважности до трибуналу касаційного у Вѣдни, де й оногды розбирала ся та справа, але трибуналъ вôдкинувъ жалобу.

— **Холера.** Дня 4 с. м. захорувала въ Римановѣ 1 особа; выздоровѣла въ Хировѣ 1 и въ Забережу 1; а въ Римановѣ померли 2. Дня 3 с. м. було 15 хорыхъ, що лѣчили ся; колижь 4 ого с. м. захорувала 1, выздоровѣли 2 и померли 2, то хорыхъ остало ся ще 12.

— **Такій подарунокъ вже щось значить!** Зъ Будапешту доносять, що товариство пароходнои плавбы по мори „Адрія“ прислало мадярскому повѣстеписателеви Йокайови, — котрого деякі повѣсти и оповѣданя звѣстнѣ и нашимъ читателямъ въ перекладôвъ помѣщуваныхъ въ нашôй часописи — срѣбный корабель на пôвтора метра высокій. Той корабель есть вѣрною копією парохода прозваного „Йокаемъ“.

— **Борба противъ пильзненьского пива.** Якъ звѣстно, есть пиво пильзненьске, выроблюване броварами въ ческôмъ мѣстѣ Пильзнѣ, одно изъ найлѣпшихъ и для того розходить ся великими масами по цѣлôмъ свѣтѣ, головно же въ нашôй монархіи и въ Нѣмеччинѣ. Але бо за то оно и дороге! Пильзненьскимъ броварникамъ було однакожь ще й того замало и они послѣдными часами пôднесли значно цѣну свого пива. Та надмѣрна цѣна такъ розгнѣвала шинкарѣвъ у Вѣдни, де того пива найбôльше розходить ся, що они змовили ся и постановили того пива не продавати у Вѣдни; ба, що бôльше, они порозписували листы до всѣхъ товариствъ шинкарскихъ якъ въ нашôй монархіи такъ и въ Нѣмеччинѣ та завôзвали ихъ, щобы они держали спôльно зъ ними и такъ само не продавали того пива. Они постановили крôмъ того выдрукувати 20.000 плякатôвъ и пояснити ширшôй публицѣ, що есть причиною, длячого они не хотять продавати того пива и розказати цѣлому свѣтови, що лишь нечуване вызыскуване ихъ пильзненьскими броварниками, котре веде ся вже вôдъ многихъ лѣтъ, спонукало ихъ до сего кроку. Для любителѣвъ пильзненьского пива настануть теперь тяжкі часы; коли не схотять пити иншого пива, будуть мусѣли пити хиба — чисту воду. Поки що нехай потѣшають ся надѣею, що коли пиво пильзненьске подешевѣе, то будуть могли вôдшкодувати ся за то въ двое.

порядокъ: арештовано митрополита Климентія, Цанкова и Ґруева и установлено реґентію, зложену зъ Стамболова, Каравелова и Никифорова, установлено нове правительство и выслано до князя телеґраму, щобы вôнъ вертавъ назадъ до краю. Настрѣчу ему выслано також депутацію, котра мала его торжественно привести до краю. Новый сей рухъ въ Болгаріи описуе Реннеръ яко наочный свѣдокъ такъ:

Ще не станувъ бувъ князь на болгарской земли; въ Софіи ледви що було установлене провізоричне правительство, въ котрôмъ верховодили митрополитъ Климентій и россійскій консуль Богдановъ, коли вже изъ Тирновы розлѣтали ся телеґрафомъ депешѣ по цѣлôмъ краю и выкликували рухъ противъ Россіѣ. Стефанъ Стамболовъ яко президентъ краю взявъ провôдъ краю въ свои руки. Полковникъ Муткуровъ вôдповѣвъ лишь коротко, що вôнъ готовъ машерувати зъ войскомъ до Софіѣ, а въ всѣхъ ґарнізонахъ зъ выимкою Плевны (тамъ мавъ Цанковъ великій вплывъ). заявили ся полки за княземъ. Въ Пловдивѣ зôбравъ капітанъ Велчевъ потайкомъ войско, нѣбы то для обороны нового правительства и выступивъ зъ нимъ передъ правительственный будынокъ та казавъ тутъ три разы стрѣлити у воздухъ, щобы настрашити приклонникôвъ нового правительства а ворогôвъ кн. Александра. Зô страхомъ почали люде розбѣгати ся, а музика войскова заграла тогды болгарскій имнъ „Шуми Марица“ и войско помашерувало передъ австрійскій консулятъ, котрый заступавъ також и Нѣмеччину. Велчевъ казавъ попросити ґен.-консуля, щобы вôнъ выйшовъ до него. Замѣсть консуля выйшовъ его драґоманъ (товмачь) и сказавъ, що консуль слабый, але каже спытати, чого вôдъ него хотять. Велчевъ вôдповѣвъ на то: Прийшли приятелѣ кн. Александра, и я прошу консуля, щобы вôнъ самъ выйшовъ на хвильку; я маю сказати ему лишь два слова. Консуль выйшовъ, а Велчевъ сказавъ ему на улици, що болгарска армія слухае лишь свого давного князя и готова за него хочь бы й житемъ наложити; вôнъ просить его, щобы вôнъ подавъ то до вѣдомости державъ европейскихъ. Зъ вôдси пôшло войско передъ анґлійскій консулятъ и такъ само тамъ заявило. Коли россійскій консуль пôславъ пôсланця до Велчева и казавъ его просити, щобы вôнъ до него прийшовъ, вôдповѣвъ Велчевъ, що не мае нѣякого дѣла до россійского консуля; вôнъ не жадае вôдъ консуля нѣчого, анѣ доброго анѣ злого и просить драґомана, щобы вступивъ ся вôдъ него и давъ ему спокôй.

(Конець буде.)

✝ Посмертнѣ вѣсти.

— О. Иванъ Скобельскій, выслуженый деканъ и парохъ въ Лишни, дрогобицкого деканата, упокоивъ ся въ 69-ôмъ роцѣ житя а 41-ôмъ священьства. Покôйный бувъ членомъ многихъ рускихъ товариствъ и институцій а свого часу черезъ 12 лѣтъ директоромъ народнои и злученои зъ нею нижшои школы реальнои въ Самборѣ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 6 грудня. Міністеръ справедливости надавъ прокураторови державному extra statum Середовскому посаду прокуратора державного у Львовѣ.

Парижь 6 грудня. Палата пословъ выбрала Діпія 251 голосами противъ 213 президентомъ палаты.

Бѣлградъ 6 грудня. Новый кабінетъ буде мабуть ще нинѣ по полудни зложеный, позаякъ ґен. Ґруичь обôйме имовѣрно справы заграничнѣ и провізорично також и теку вôйны, а прочі міністры лишать ся и дальше въ кабінетѣ.

Берлинъ 6 грудня. Пôдчасъ нарады въ нѣмецкôмъ парляментѣ надъ предложенемъ одержавнôмъ податку стемплевôмъ, выступивъ баварскій міністеръ фінансôвъ въ оборонѣ предложеня правительственного и заявивъ, що фінансовѣ вôдносины державы и поодинокихъ удѣльныхъ краѣвъ заслугують якъ на найбôльшу увагу; вôнъ противный лишь заводженю державного податку доходового.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893, пôсля львôвск. год.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	10·41	5 26	11·11	7 36	—
Пôдволочискъ	6 44	3·20	10·16	11 11	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10 40	11·33	—	—
Черновець	6·36		10·36	3·31	10 56	
Стрыя	—		10·26	7·21	3 41	8·01
Белзця.	—		9·56	7·21	—	—

Приходять зъ

Кракова	3 08	6·01	6 36	9·41	9·35	—
Пôдволочискъ	2 48	10·02	6 21	9 46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2 34	9·46	9·21	5·55	—	
Черновець	10 10		7 11	7 59	12·51	—
Стрыя	—		1·08	9·06	9·52	2 38
Белзця	—		8·16	5·26	—	—

Числа товстѣ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін рано.

Въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (I. Johannengasse 29), якъ также въ бюрѣ информаційномъ ц к австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого Мая ч. 3 Готель Имперіяль) удѣляе ся устнѣ або письменнѣ поясненя въ справахъ дотычачихъ службы на ц. к австрійскихъ зелѣзницяхъ державныхъ О скôлько пôдручники дозваляють, можна также засягнути информацій вôдносячихъ ся до решты австро угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць

Въ информаційнôмъ бюрѣ ц к австрійскихъ зелѣзниць державныхъ у Львовѣ ул. Третого Мая ч. 3 (Готель Имперіяль) продае ся білеты полосовѣ и окружнѣ, пляны ѣзды и тарифъ у формѣ кишеневôй. Информаціѣ въ справахъ тарифовыхъ и перевозовыхъ.

Часъ поданый пôсля годинника львôвского, вôнъ рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

З [illegible] Квахов[illegible]

зъ друкарнѣ [illegible], подъ [illegible] Вебера.